Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31280
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

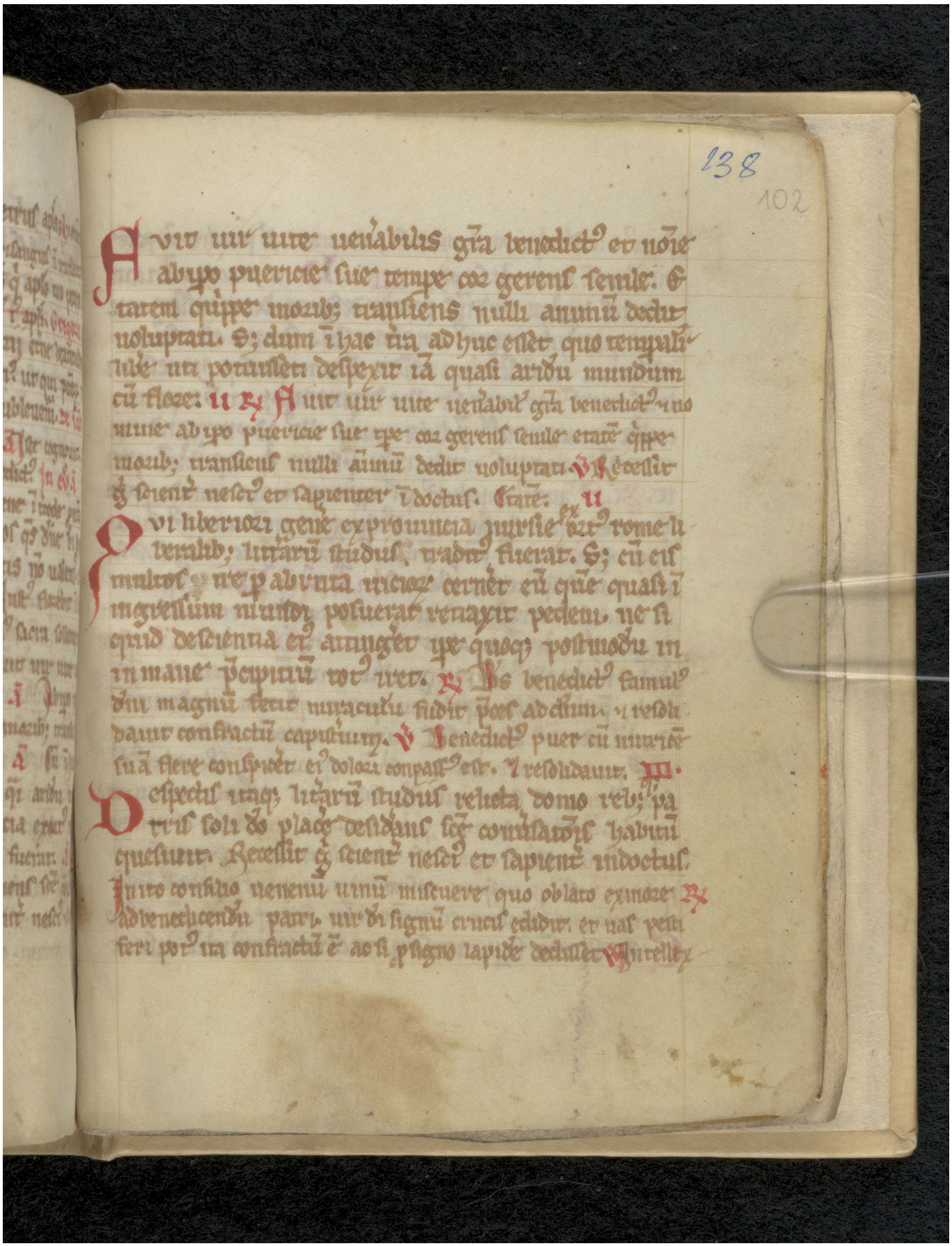

138
102

Avit uir uite uenerabilis gra benedict et nõie
ab ipo puericie suie tempe cor gerens senile. Et
tatem quippe moribus transiens nulli animũ dedit
voluptati. Sed dum ihac tra adhuc esset quo tempuli
libet uti potuisset despexit ta quasi aridu mundum
cũ floze. u ℟ Avit uir uite uenerabilis gra benedict uno
mine ab ipo puericie suie tpe cor gerens senile etatẽ qpe
moribus transiens nulli ãimũ dedit voluptati. ℣ Recessit
g sciens nescit et sapienter indoctus. Etatẽ. u
Qui liberiori gente exprouincia juriste ex urbe rome li
beralib; litarũ studiis tradit fuerat. Sed cũ eis
multos ne p abrupta uiciorũ cerneret eũ quẹ quasi in
ingressum mundi poluerat retrayit pedem. ne si
qrid desciencia ei attingeret ipe quoq; postmodu in
in mane pcipitũ tot uiet. ℟ Ds benedict famul
dni magnũ fecit miraculũ fudit pces ad clum. et resol
dauit confractũ capistrum. ℣ Benedict puer cũ mitrẹ
suã flere conspicit ei doloz compass est. et resoldauit. III.
Dispectis itaq; litarũ studiis relicta domo rel; pa
tris soli do placẹ desiderans sg consulatoris habitũ
quesiuit. Recessit g sciens nescit et sapienter indoctus.
Iniro consilio nenemũ urnũ miscuere quo oblato exinde ℟
adveneficendũ patri. uir di signũ crucis edidit. et uas ferri
fert pot ita confractũ ẽ ac si plumbo lapide decisset. ℣ Intellex